

eventuelle forgreninger til udlandet, herunder til udlændingens hjemland (eller første asylsland), som ligeledes sendes til Flygtningenævnet.

I de tilfælde, hvor den pågældende udlænding ikke tidligere har søgt om asyl, bør den pågældende således have haft lejlighed til at afgive en forklaring om sit asylmotiv for retten, jf. ovenfor.

Inden høringer af Flygtningenævnet skal parterne og den særlige advokat have haft lejlighed til at udtale sig, jf. den foreslåede bestemmelse i § 45 h, stk. 4. Parterne og den særlige advokat skal også efterfølgende have lejlighed til at udtale sig om Flygtningenævnets udtalelse.

Det bemærkes, at partsprocessen sker ved rettens behandling af sagen, og Flygtningenævnet afgiver således til brug herfor en sagkyndig udtalelse i en proces, hvor udlændingen ikke har partsrettigheder direkte i forhold til Flygtningenævnet.

Flygtningenævnets udtalelse er ikke bindende for retten.

Retten vurderer, om sagen er forsvarligt oplyst, inden der træffes afgørelse om asylspørgsmålet, og kan afskære yderligere undersøgelse og bevisførelse, som må anses for unødvendig.

Retten kan også bestemme, at der skal indhentes yderligere oplysninger, f.eks. foretagelse af ægthedsvurderinger og kriminaltekniske erklæringer vedrørende dokumenter, foranstalte sprogtest eller torturundersøgelser samt iværksætte høringer via Udenrigsministeriet eller andre myndigheder om generelle eller konkrete forhold i eksempelvis udlændingens hjemland eller andre lande m.v.

Efter udlændingelovens § 40 skal en udlænding meddele de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om den pågældende kan gives opholdstilladelse eller opholder sig lovligt her i landet. Det påhviler således udlændingen at sandsynliggøre, at betingelserne for at blive meddelt asyl eller at undgå udsendelse er til stede. Retten bør derfor i de indledende afhøringer af udlændingen vejlede om oplysningspligten efter udlændingelovens § 40 samt om vigtigheden af, at den pågældende fremkommer med alle oplysninger.

Retten afgørelse af asylspørgsmålet træffes på grundlag af en helhedsvurdering af udlændingens forklaring og personlige fremtræden sammenholdt med sagens øvrige oplysninger, herunder de indhentede baggrundsoplysninger og asylpraksis samt Flygtningenævnets udtalelse. I den forbindelse vil også indgå, om udlændingens forklaring fremstår som sammenhængende og konsistent. Retten skal også forholde sig til troværdigheden af et påberåbt asylmotiv. Det vil så-

ledes særligt være aktuelt i de tilfælde, hvor udlændingens forklaring til sagen er præget af divergenser, skiftende forklaringer, udbygninger eller undladelser. Retten bør endvidere i tilfælde af tvivl om udlændingens troværdighed vurdere, i hvilket omfang det asylretlige princip om »benefit of the doubt« (enhver rimelig tvivl om, hvorvidt udlændingen på baggrund af sin forklaring og de øvrige foreliggende oplysninger må antages at være forfulgt i hjemlandet af de grunde, der er nævnt i flygtningekonventionens artikel 1 A, skal komme udlændingen til gode) skal finde anvendelse.

Der henvises i øvrigt til FN's Håndbog om procedurer og kriterier for fastlæggelse af flygtningestatus.

Retten vil kunne foretage den asylretlige vurdering sideløbende med eller efter prøvelsen af spørgsmålet om frihedsberøvelse, farevurdering og udvisning og vil således kunne være i besiddelse af fortlørlige oplysninger, som udlændingen og dennes advokat ikke har indsigt i, jf. den foreslåede bestemmelse i § 45 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, men som kan indeholde oplysninger af asylretlig relevans.

I de tilfælde må retten sikre, at disse oplysninger inddrages i sagen, selvom den særlige advokat ikke måtte påberåbe sig disse oplysninger, som kan have betydning for vurderingen af de asyl- og udsendelsesrelaterede forhold.

Hvis retten træffer endelig afgørelse om afslag på ansøgning om asyl eller endelig afgørelse om, at udlændingelovens § 31 ikke er til hinder for udsendelse, sendes sagen til Rigspolitiet med henblik på effektivisering af udsendelse af den pågældende til det land, hvortil retten har bestemt, at udsendelse kan ske.

Retten skal i alle sager orientere Rigspolitiet om asylsagens udfald med henblik på den fornødne opdatering i Udlændingeregisteret og Schengeninformati-onssystemet.

Endvidere skal retten i de sager, hvor en udlænding hidtil har haft opholdstilladelse, og hvor udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 1, opretholdes, orientere Udlændingesservice om den afgørelse, der er truffet, med henblik på at Udlændingesservice til den relevante kommune kan videregive oplysninger om, at udlændingens opholdstilladelse er bortfaldet, jf. herved udlændingelovens § 44 a, stk. 1, nr. 3.

Hvis en udlænding, der er udvist efter udlændingelovens § 25, nr. 1, og som har fået afslag på asyl af retten, måtte søge om opholdstilladelse på andet grundlag, herunder humanitær opholdstilladelse efter § 9 b, vil udlændingen få afslag på en sådan ansøgning med henvisning til § 10, stk. 1, nr. 1.